

ulic: Granicznej, Przestrzennej i Tabelowej, którą dobiega do granicy miasta Łodzi.

7) Dzielnica Ruda: wschodnią granicę dzielnicy stanowi zachodnia granica dzielnic Chojny i Śródmieście,

północną granicę — południową granicę dzielnicy Polesie, południową i zachodnią granicę — granica miasta Łodzi.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

505

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 kwietnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym (Monitor Polski Nr A-5, poz. 53, Nr A-20, poz. 246 i Nr A-89, poz. 1383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do umów o wykonanie robót wiertniczych o charakterze wierceń

badawczych dla celów sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz robót wiertniczych o charakterze kontrolnym w czasie budowy, jak również innych robót doraźnych, których potrzeba wykonania nie może być z góry przewidziana, a w szczególności robót minersko-strzałowych. Umowy o wykonanie tych robót powinny być zawarte najpóźniej na 5 dni przed terminem rozpoczęcia robót.”;

2) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:

„§ 11 a. Przepisy §§ 10 i 11 nie mają zastosowania przy zawieraniu umów, o których mowa w § 9 ust. 2.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *F. Blinowski*

506

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 15 grudnia 1952 r.

w sprawie rozmieszczenia, liczebności oraz norm etatów osobowych i sprzętu straży pożarnych.

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ochotnicze terenowe straże pożarne powinny być tworzone w miejscowościach liczących ponad 300 do 20.000 mieszkańców.

§ 2. Typy ochotniczych terenowych straży pożarnych, ich stan liczebny oraz etaty sprzętu ustala tabela stanowiąca załącznik nr 1 do zarządzenia. Normy podane w tabeli mogą być na wniosek powiatowego komendanta straży pożarnych zwiększone lub zmniejszone na mocy decyzji wojewódzkiego komendanta straży pożarnych, jeżeli warunki lokalne wskazują na większy lub mniejszy od normalnego stan bezpieczeństwa pożarowego w danej miejscowości.

§ 3. Ochotnicze straże pożarne powinny być uzupełniane zawodowymi pogotowiami i posterunkami. Liczebność tych pogotowii i posterunków określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 4. Zawodowe terenowe straże pożarne powinny być tworzone w miejscowościach liczących ponad 20.000 mieszkańców.

§ 5. W miejscowościach liczących od 20.000 do 100.000 mieszkańców powinny być tworzone oprócz zawodowych terenowych straży pożarnych ochotnicze terenowe straże pożarne, których członkowie stanowiąc będą uzupełnienie zawodowych straży pożarnych istniejących w tych miejscowościach. Takie same ochotnicze straże pożarne powinny być tworzone w miejscowościach liczących ponad 100.000 mieszkańców, jeżeli istniejące w tych miejscowościach oddziały terenowych zawodowych straży pożarnych nie obejmują swym zasięgiem całości miasta. Stan liczebny tych ochotniczych straży pożarnych oraz ich wyposażenie określa wojewódzki komendant straży pożarnych w zależności od potrzeb istniejących zawodowych terenowych straży pożarnych, dla których ochotnicze straże pożarne stanowiąc mają uzupełnienie.

§ 6. W miejscowościach liczących ponad 100.000 mieszkańców powinny być tworzone oddziały zawodowej terenowej straży pożarnej w takiej ilości i tak rozmieszczone, aby zasięg oddziału nie przekraczał terenu o promieniu 2 km przy zabudowie zwartej i 3 km — przy zabudowie luźnej.

§ 7. Podstawą do ustalenia stanu osobowego terenowej zawodowej straży pożarnej jest ilość mieszkań-